

Květa Legátová (1919 – 2012): Jozova Hanule (2002)

Struktura zkoušky:

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, umělecký směr / tvůrčí skupina, literárněhistorický kontext, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

- B. 1. Doba a místo (děje);
2. Hlavní postavy a jejich charakteristika;
3. Námět, témata, hlavní motivy;
4. Zvláštnosti kompozice;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

Tři chajdy na obrovské ploše. Upoutaly mě čtyři krávy, pasoucí se na travnatém plácku se skalnatými zuby. Miniaturní políčka, osamělé stromy. Tvarem napovídaly, že nepatří k lesu, jenž se táhl v pozadí až k obloze. Po žádné vsi tu nebyla ani stopa. Stála jsem na prahu svého budoucího domova a rozpačitě jsem se rozhlížela.

„Kde je zahrada?“

Joza mávl kolem sebe. Tajemství osamělých stromů. Jabloně, švestka, višně. Řada lísek, nápadně rovná, před ní kus zryté, neobdělávané země.

V Želarech se neví, co je to plot.

Ačkoli jsem se vnitřně připravila na horské prostředí, takovou nuzotu jsem nečekala. Hliněná podlaha, holé stěny, jediná police, věšák, lavice, stůl. Ve světnici široká postel se dvěma slamníky a mezi okénky cosi jako bedna.

Joza si nevšiml mého rozpoložení, neboť se zabýval jedinou pozoruhodnou věcí naší chatrče, kachlovými kamny, jež přesahovala jako béžový kvádr z kuchyně do pokoje. Na kamnech stály dva hrnce. Jeden obrovský, asi na teplou vodu, druhý malý. Oba byly hliněné.

„Zatím si sedni.“

Sám zabíral místo na třínožce u kamen, ruce mu mizely v topeništi. Neotočil se.

Sedla jsem si na lavici. Zděšení přecházelo v hysterii.

Zítřej se sem, do té rezidence, vdám.

Můj budoucí pán vylil do obrovského hrnce vodu ze džberu, který stál v síni, a s prázdným džberem šel bůhvíkam pro novou. Zavřela jsem oči a zápasila s třasem. Když jsem třas přemohla, cítila jsem se zbavena všech pocitů. Ovládla mě lhostejnost. Všechno je v pořádku, všechno je, jak má být, o ničem nepřemýšlej.

Zešeřilo se. Joza zažehl petrolejku. Sám v neustálém pohybu pokládal mé mlčení, mou nehybnost za únavu z cesty.

Bez vodovodu, bez elektřiny a dalších deset bez. . .

Místo mého ztracení.

Radoslavu Chládkovi snad právě přerazili čelist a třískají ho do ledvin.

Vyjekla jsem.

Joza se prudce obrátil.

„Co se stalo?“

„Nic, Jozo. Na něco jsem si vzpomněla. Už to přešlo.“

Viděl, že nepřešlo, že jsem ztuhlá na kost.

II. Nebeletristický text:

- A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;
- B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Želary

Romantický / Drama

Česko / Slovensko / Rakousko, 2003, 142 min

Režie: [Ondřej Trojan](#)

Předloha: [Květa Legátová](#) (kniha)

Scénář: [Petr Jarchovský](#)

Hudba: [Petr Ostrouchov](#)

Hrají:

[Aňa Geislerová](#), [György Cserhalmi](#), [Ivan Trojan](#), [Jaroslava Adamová](#), [Zita Kabátová](#), [Svatopluk Beneš](#), [Miroslav Donutil](#), [Jaroslav Dušek](#), [Jan Tříska](#)...

[KevSpa](#)

★★★★

Velmi dobře natočené drama, se silným (depresivním) příběhem, výtečnou atmosférou a výbornými hereckými výkony. Kratší stopáž by však filmu neuškodila.

[Galadriel](#)

★★★

Že bych byla nějak zvlášť uchvácená, to se říct nedá. Děj je neuvěřitelně předvidatelný a zbytečně překombinovaný, kdyby se tvůrci víc soustředili na pár věci a nesnažili se do filmu nacpat co nejvíc, asi by to scénáři a příběhu hodně prospělo. Na druhou stranu musím přiznat, že na české poměry jde po technické a výpravné stránce o hodně nadprůměrný počín, i hudba se mi výjimečně líbila (i když poměrně silně vykrádá Nymana - hlavně jeho orchestr z Piana).